GÜNAYDIN

ustura 3

Hey kocabaş, kocabaş, Böyle başa bu tıraş !

-Bedri Berberî

ANLAT DERDİNİ MARKO PAŞA'YA!

Edirne'den Mustafa Pekaslan soruyor :

"Paşa Hazretleri,

Havva anamızın,Cenette Adem Babamıza elma yedirecek,onu kandırdığı doğru mu olur?

MARKOPAŞA

Şimdiye kadar Adem Baba'nın elma yediği biliniyordu. Ama son araştırma ve incelemelerden, elma değil, Hazreti Adem'in ayvayı yediği anlaşılmıştır.

△

M. C. (İstanbul) soruyor :

Paşam efendim

Sizce,bizim kadın artistlerimizden en güzeli hangisidir?

MARKOPAŞA

Bunun cevabını,Karacaoğlan çok önceden vermiştir.

"Ben güzele güzel demem, güzel benim olmayınca!.."

△

Malatya'dan Bay Habip Yermen yazıyor :

Sayın Paşam,

Köseoğlu"Delikli demir icad oldu,mertlik bozuldu"diyor. Elektrikli traş makinesi icad olduktan sonra ustralar bozulmadı mı?

Siyasî berberler traşa devam etikçe,ustralar bozulmuyor, tersine bileniyor,ama yalk bozuluyor.

△

Aksaray'dan ,adının gizli kalmasını isteyen bir okurumuz yazıyor :

"Bir arkadaşımın yardımıyla bir bankadan ikibin lira borç almıştım. Vâdesi gelince ödeyemedim.Ne yapacağımı bilemiyorum. İntiharı bile düşünüyorum.

MARKOPAŞA

Tu u u u!.. Yazıklar olsun. İnsan hiç bankadan ikibin lira borç almaya tenezzül eder mi?Alınca iki üç yüzmin lira alıp ödememeli ki, banka sizin güvenilir iş adamı olduğunuzu anlayıp beşyüzbin liralık kredi açsın. Onu da ödemeyince bir milyon liralık kredi açsın.

İkibin lira'. Böyle sefil bir parayı,hiç insan tenezzül eder de bankadan alır mı?Şimdi neyiniz varsa haczeder,canımıza okurlar. Oh olsun,size az bile...

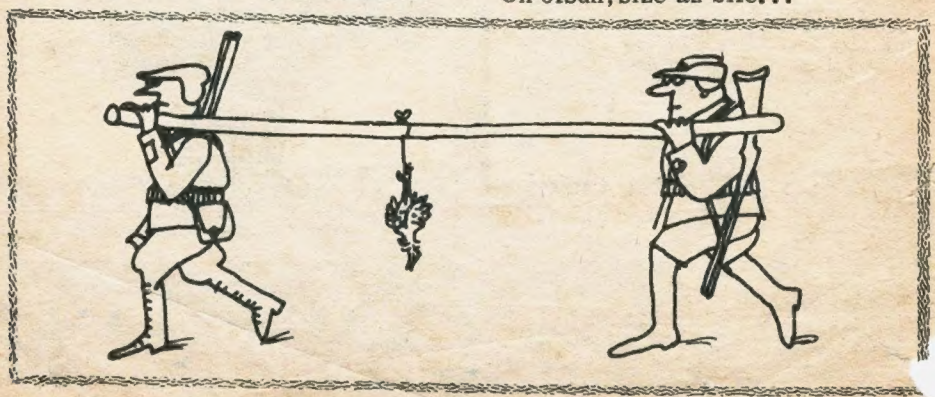

Başyazı

ÖZEL TEŞEBBÜS VE ÜMANİZMA

Yazan : *Naneyedibaşı Şemsettin Şaşı*

İkinci Sultan Abdulpalamut Han devrinden bu yana memleketimizin geri kalışının sebebi nedir? Bilen var mı? Yok!.. Siz bu kafayla zor sınıf geçersiniz. Öyleyse ben söyliyeyim. Geri kalışımızın başlıca sebebi, devletin her yere burnunu sokarak, devletçilik yapması ve özel teşebbüse meydan vermemesidir.

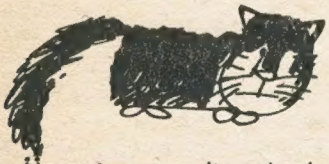

Ümanizma nedir arkadaşlar? Yağmur yağmadan önce bel ve sırtta, kol ve bacaklarda duyulan ağrı mıdır? Siz, romatizma ile ümanizmayı birbirine karıştırıyorsunuz. Ümanizma demek, her şeyin esası olarak, insanı almak demektir. İnsan olmasa, biz de olmazdık. Her ne kadar dargelirliysek de, biz de azbuçuk insan sayılırız. Demek ki, insan esastır.

Şimdi, özel teşebbüs mü, yoksa genel teşebbüs mü memlekete daha yararlıdır konusunu düşünürken de, insanı esas olarak almamız ve ona göre bir karar vermemiz gerekir. İnsan nasıl meydana gelir? Özel teşebbüsle mi, yoksa genel teşebbüsle mi? Siz, hiç genel teşebbüsle meydana gelmiş insan gördünüz mü? Nasıl? Gürdünüz demek! Olabilir, istisna...Onlar genel teşebbüs çocukları...

Ne? Meryem anamız mı? Bak, anamı karıştırma, fena yaparım..

Demek ki, insan, yalnız ve yalnız özel teşebbüs mahsulüdür. Özel teşebbüs mahsulü olan insanın, genel teşebbüse yönelmesi, insanın tabiatına ve tabiatın tabiatına aykırıdır. Tabiat, ne güzel şeydir, tabiatımı seveyim. Yaşasın tabiat!..

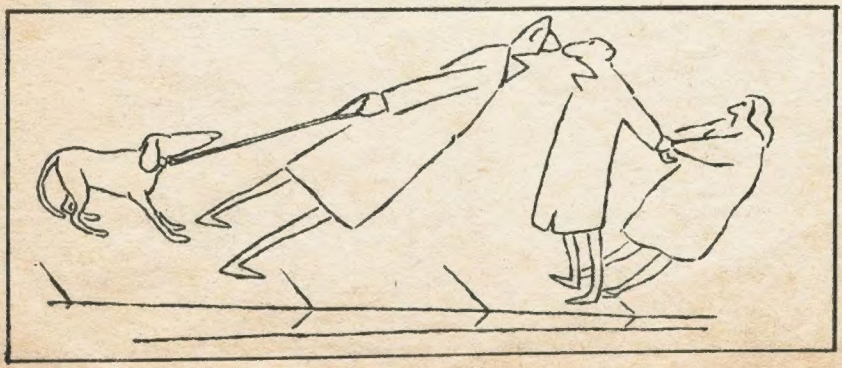

İKİ İHTİYAR

Sülün avına çıktığım birgün, yanında köpeği, omuzunda çok eskiden kalma çiftesiyle dolaşan yaşlı bir, avcıya rastladım. Köpek burnunu havaya dikip etrafı şöyle bir kokladıktan sonra sevinçle kuyruğunu sallıyor, sonra da kocaman gözlerini sahibine dikerek, bulunduğumuz alanı çevreleyen yolun kenarındaki çalı kümelerini işaret ediyordu. Yaşlı adam da her seferinde çiftesini doğrultup havaya ateş etmekteydi. Bir süre bu manzarayı seyrettim, sonunda dayanamayıp adama çalılıklarda tek bir kuş bile kalkmadığı halde neden havaya ateş ettiğini sordum Avcı,

-Merak etmekte haklısınız, anlatayım, dedi. Ne yazık ki köpeğim de benim gibi epeyce ihtiyarladı, şimdi ne eskisi gibi görebiliyor, ne de koku alabiliyor. Fakat bilseniz öyle hassas bir hayvandır ki, ona, artık iyiden iyiye kocadığını, yani işime yaramadığını hatırlatıp kalbini kırmamak için elimden geleni yaparım... Şimdi etrafta sülün olmadığını bildiğim halde neden ateş ettiğimi anladınız mı?

■

YERİNDEN MEMNUN

Pazar va'zını bitiren papaz, kilisedeki kalabalık cemaate döndü,

-Cennete gitmek isteyenler ayağa kalksın, dedi,

Hiç kimsenin yerinden kıpırdamadığını gören papaz, ufak tefek adam yaklaştı, iki seferdir ayağa kalkmamasının nedenini sordu.

... Adam,

-Ben bir yere gitmek istemiyorum ki... Buradan pek memnunum.. dedi.

■

DİLEK

Otelin salonunda karısını bekleyen adam arkadaşına,

-Karım bir saat geçikti, dedi. Ya haydutlar tarafından kaçırıldı, ya bir arabanın altında kaldı, yahut da hâlâ alışverişini bitiremedi. Fakat inşallah alışveriş etmiyordur.

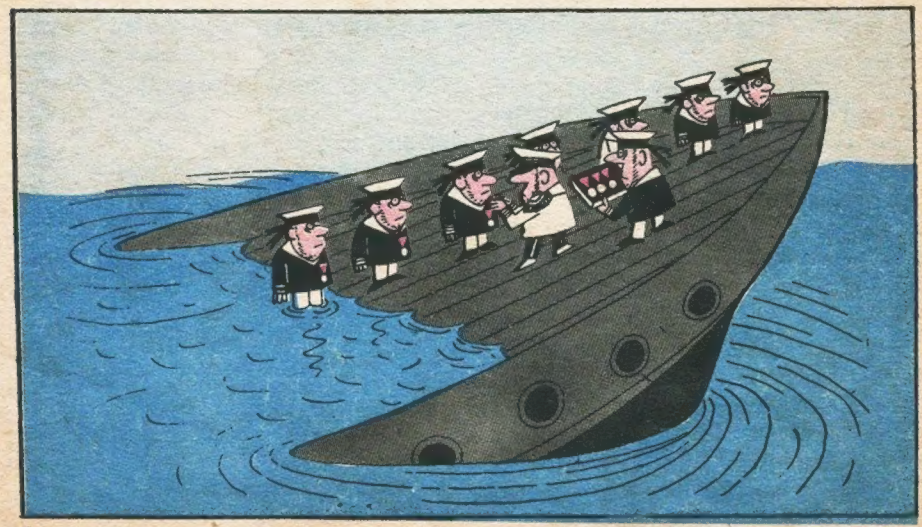

AMAN SAKİN OL!

Genç bir Fransız parkta arabayla oğlunu gezdiriyordu. Küçük afacan, ise, durmadan avazı çıktığı kadar bağırıyor, etrafı velveleye veriyordu .. Adamcağız, arada bir oğluna bakıp.

-Lütfen Bernard, kendine hakim ol. Aman Bernard, sakın sinirlenme, diyordu.

Epeydir bu manzarayı seyreden bir kadın dayanamadı:

-Sizi candan kutlarım mösyö, dedi. Bebekle ne tatlı, ne yumuşak konuşuyorsunuz. Doğrusu, bütün babalar sizin gibi olmalı.

Sonra da, arabaya eğilip, bebeğe baktı ve sordu:

-Demek bu afacanın adı Bernard!

-Ne münasebet Madam, onun ismi Andre. Bernard benim! ..

YOKSUL AİLE

Öğretmen kompozisyon dersinde, zengin bir prodüktörün kızından fakir bir aileyi tanımlamasını istedi. Kızın ödevi şöyle başlıyordu:

"Bir zamanlar çok fakir bir aile vardı. Anne fakirdi. Baba fakirdi. Çocuklar fakirdi. Uşak, şöför, hizmetçi, bahçıvan bile fakirdi. Herkes çok fakirdi..."

■

İLK YARDIM

Kadın sokağa çıkarken, duvara resim asmaya çalışan kocasına,

-Sevgilim, dedi. Çekiç masanın gözünde, çiviler dolapta, sargı bezi de banyodaki ecza dolabında.

"Çekiciniz ne oldu?"

YA SİZ?

Görevli bulunduğumuz üssün kumandanı ünlü bir senatörün oğlu olmaktan pek böbürlenir, her fırsatta çevresindekilere babasının kim olduğunu söylemeden edemezdi. Birliğimizi teftiş ettiği bir gün saf bir taşra delikanlısı olan George'u, kıyafetinin bozukluğundan dolayı azarlamaya başladı, sözlerinin sonunda da, her zaman yaptığı gibi, hepimizce bilinen nakaratı tekrarladı:

-Buraya bak. Sen benim babamın kim olduğunu biliyor musun?

George, kumandanın yüzüne aptal aptal bakarak;

-Hayır efendim, dedi. Ya siz?

■

İÇİNCE

24 saatlik izinden kampa körkütük sarhoş dönen ere derhal yüzbaşıya çıkması bildirildi. Yüzbaşı, güçbela ayakta duran askeri;

-Oğlum, dedi, bu şekilde içmem geleceğin için çok zararlı. İçkiyi bırakırsan ilerde onbaşı olur, belki çavuşluğa bile yükselebilirsin. Nasıl, bunlar senin için kıvanç duyulacak şeyler değil mi?

Er, dili dolaşarak

-Yüzbaşım, dedi. İyi söylüyorsunuz ama ben şu meretten birkaç yudum zıkkımlanınca kendimi albay mışım gibi hissediyorum.

■

KARA HABER

Taş ocağında çalışan Murphy bir patlama sonucunda ölünce arkadaşları kara haberi Murphy'nin karısına nasıl ileteceklerini düşünmeye, koyuldular, sonunda bu görevi Murphy'nin en yakın dostu olan Duffy'e verdiler. Duffy, kapıyı açan kadına sordu:

Mrs. Murphy, yanılmıyorsam kocanızın hayat sigortası taksidini almak için tahsildar her hafta bu gün geliyor, değil mi?

-Evet.

-Alâ, öyleyse bu gelişinde tahsildara "Artık avucunu yala." dersiniz

BEKLERİM

Mağazanın vitrininde yıllardır hayalinde yaşattığı pırıl pırıl son model arabayı gören genç adam içeri girdi, tezgâhtara sordu:

-Bu arabayı taksitle alırsam, borcumu ödemem ne kadar sürer?

-Beyefendi, bu ayda verebileceğiniz paraya bağlı.

-Hmm, her ay üç dolar ödeyebilirim.

Tezgâhtar öfkeyle soluyarak,

-Ayda üç dolar mı! .. dedi. Galiba alay ediyorsunuz. Bu hesapça borcunuzu ödemeniz tam yüz yıl sürer.

Genç adam sırıttı:

-Ne olur yani!.. Böyle mükemmel bir araba için çok mu?...

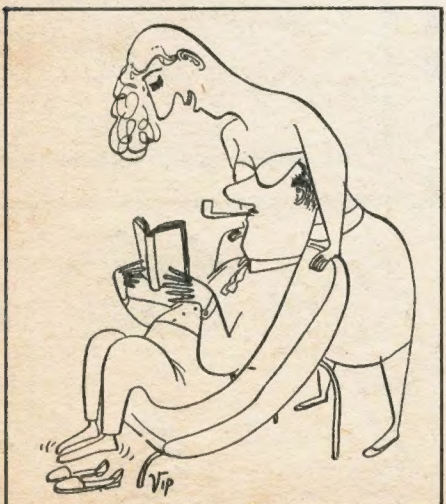

-Bil bakalım ben kimim

ÖZDEYİŞLER

Dünyanın her yerinde otel odası duvarlarının bir özelliği vardır: duvarlar, uyuduğunuz zaman bitişik odalardan gelen sesleri geçirecek kadar ince, dişlemeye kalkıştığınız zaman ise aynı sesleri duyamayacağınız kadar kalındır.

Çoğu kez erkekler bir kadının yalnızca gamzesine aşık olur, fakat tümüyle evlenmek yanlışlığını yaparlar.

İki türlü zekâ vardır. Birisi, akıllıca bir düşünceyi sırası geldiği zaman söylemek, öbürü ise, aynı düşünceyi gerektiğinde, söylememektir.

Oğlunuz, babasından para yerine borç istediği gün, erkekliğe, ilk adımını atmış demektir.

Gelişi güzel iltifatlardan nefret ederim. Çünkü onlara inanmak için çaba harcamaktan o kadar yorulurum ki...

Bir işi geriye bırakmak, çoğu kimsenin düzeltmeyi ertelediği bir kusurdur.

Erkeğin karısına durup dururken çiçek getirmesinin mutlaka bir nedeni vardır.

Tüm yalancıların en kandırıcı olanı hafızadır.

Üzüntü: Gelecekteki derdin ödenen faizidir.

ÜNLÜ KARİKATÜRCÜLER: BOSC

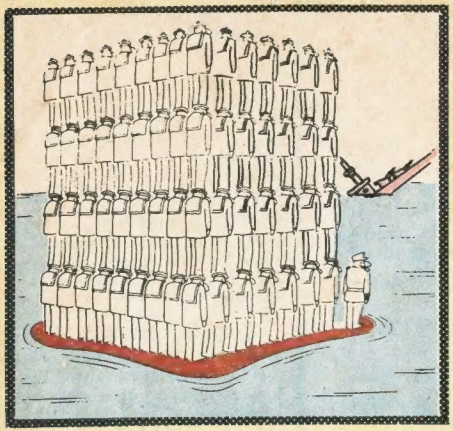

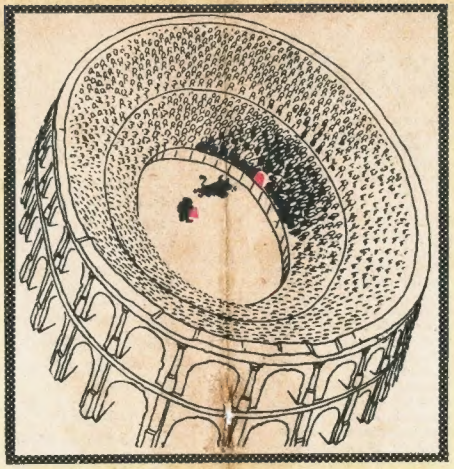

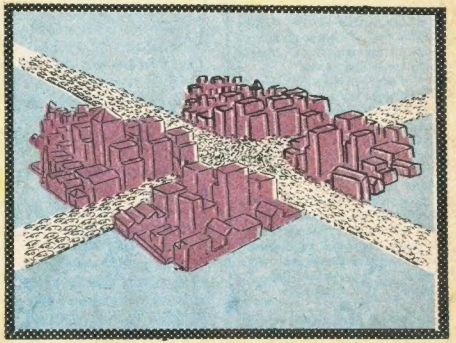

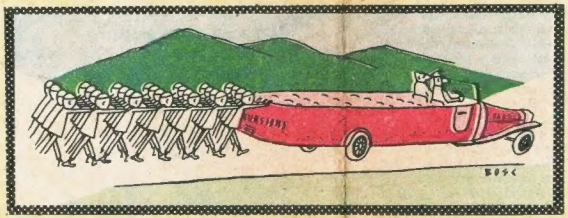

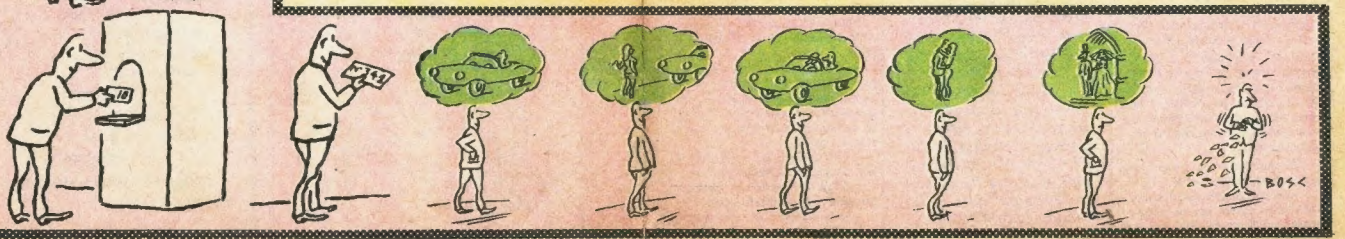

Reşat Nuri Güntekin'den bir hikâye :

BİR GÜMRÜK KAÇAKÇILIĞI

İki sene evvel bir iş için Fransaya giden bir arkadaş anlattı:

Eşya olarak bir bavulum vardı. Bir de ahbaplardan birinin Marsilya'daki bir dostuna gönderdiği bir Acem halısı. Ben ne bileyim? Meğer Fransaya halı ithali şiddetle yasakmış.

Gümrük memurları yakama yapıştılar. Şaşırdım. Kendi malım olsa, halıyı bırakacağım.. Fakat ne yaparsın ki, emanet.. Bilmem nereden kulağımda kalmıştı?.. Besbelli Müslüman tebeası çok olduğu için, Fransa, ibadette kullanılan eşyadan gümrük resmi almazmış..." Bakayım, bir tecrübe edeyim" diye düşündüm... Oldukça iyi konuştuğum Fransızca ile gümrük memuruna dedim ki:

-Ben, belli başlı bir adamım. Gördüğünüz halının ismi " Seccade"dir. Biz Müslümanlar "Namaz"ismindeki ibadetimizi onun üzerinde icra ederiz... Ben, çok sofu bir insan olduğum için ibadete yarıyan eşyamı daima beraber taşırım.

Gümrük memuru civanmert insaflı bir adama benziyordu... Bir müddet burnunu kaşıyarak, düşündü. "Seccade" ve "namaz" kelimelerini bana tekrar ettirerek bir kâğıda yazdı. Sonra telefonu açarak konuşmağa başladı:

-Mösyö Artin Sezgiryan... Siz misiniz? Siz İstanbullusunuz Türkleri ve Türkçeyi iyi bilirsiniz.. "Seccade" ne demek olduğunu söyler misiniz?.. Seccade... Evet seccade.. Mersi.. "Namaz" ne demek?... Müslümanların ibadeti öyle mi? Alâ, Sizden bir hizmet rica edeceğim... Lütfen beş dakika için beni görmeğe gelir misiniz? Ancak sizinhalledeceğiniz bir mesele var da...

Memur, telefonu bıraktıktan sonra bana izahat verdi.

-Bu halı, hakikaten " Seccade" denen ibaret eşyası mıdır? Bunu tahkik etmek için, bir kaç sene evvel İstanbul'dan Marsilya'ya gelmiş bir Ermeni dostu, çağırdım. Beni tabii mazur görürsünüz. vazife...

Biraz çarpıldım. Fakat renk vermedim:

-Tabii, vazife her şeyden üstün... İstediğiniz şekilde tahkikat yapabilirsiniz, dedim.

Üç, beş dakika sonra Mösyö Artin Sergizyan, gümrüğe geldi. Gayet tipik bir İstanbul Ermenisi. Ermeni vatandaşlarımız memleketimizde çok kere bizden bizar görünürler. Fakat ecnebi toprağında rasgeldikleri zaman nedense bize karşı bir yakınlık hissederler.

Sergizyan Efendi, bana bir dost ve hemşehri selâmı verdi. Derhal anladım ki, bu işte bana halisane tarafgirlik edecektir.

Gümrük memuru, halıyı yere yaydırdı. Aksi gibi gayet biçimsiz de bir şey... Eni herhalde bir metre yok... Boyu buna mukabil iki buçuk, üç metre...

-Müslümanların "Namaz" ibadetini üstünde icra ettikleri "Seccade" bu mudur?

Ermeni, hiç tereddütsüz tasdik etti:

-Ta kendisi.

-İyi ama bu, ibadet için fazla uzun bir şey değil mi?...

Sual, gayet yerinde idi. Ben önüme baktım. Fakat Artin Efendi derhal büyük bir safvetle cevap verdi:

-Hayır.. Değildir. Namaz ibadeti için ancak kâfidir.

Mamafih, gümrük memuru hâlâ tereddüt ediyor, düşünüyordu:

-Son bir rica, dedi. Efendiden "Namaz" ibadedini bir kere burada gözümün önünde icra etmesini rica edeceğim.. Ta ki bu hususta tam bir kanaat edinmiş olayım.

Artin Efendi ile birbirimize baktık. O, Türkçe olarak:

-Başka yol yok... Çaresiz bir namaz kılacaksınız, dedi.

İşe daha ciddi bir renk vermek için potinlerimi çıkardım.

REŞAT NURİ GÜNTEKİN
1889-1956

Küçük hikâyeleri, romanları ve oyunlarıyla tanınmış çok ünlü bir yazarımızdır.. Pekçok çevirileri de vardır. Kitapları, yabancı dillere çevrilmiştir.

Doktor Nuri Bey'in oğludur. İstanbul'da doğdu. İzmir' de Fransız okulunda ve İstanbul Darülfünun'u "Üniversite" edebiyat bölümünde okudu. Liselerde edebiyat öğretmenliği ve Eğitim Müfettişliği, 1939- 43 yıllarında Çanakkale Milletvekilliği yaptı. 194 de Eğitim Baş Müfettişi ve Paris'te kültür ataşesi oldu.

Mizah dergilerinde mizah hikâyeleri, de yazmıştır. Sunduğumuz hikâyesi, 1928 de (Yani 40 yıl önce) yayınlanmış "Leylâ ile Mecnun" adlı kitabından alınmıştır.

Pencereden güneşe bakarak kıbleyi tayin ettikten sonra ellerimi kulaklarıma kaldırdım, "Allahu Ekber" deyip namaza durdum. Gümrük memurunun gözünü boyamak için bir şeyler okumak lâzım geliyordu. Fakat aksi gibi namaz dualarından hiç biri aklımda kalmamıştı. Naçar, Muallim Naci merhumun çocukluğumda ezberlediğim:

"Bilsem şu kuzu neden gam almış? Her nalesi kalbe dağ - zındır! .."

şiirini makamla okudum. .. Sonra Rükû, nihayet secdeye vardım. Fakat başımı bir türlü yerden kaldıramıyorum.

Secdenin usulden fazla sürdüğünü gören Artin Efendi, Türkçe olarak "Yeter.. Kalk." dedi.

Ben, bu defa yine Naci 'nin kuzusunu okuduğum makam ile :

-Nasıl kalkayım!.. Herif :

"Seccadede daha iki arşınlık yer kaldı... Bu fazlalığın hikmeti nedir?" diye sorarsa ne cevap vereyim?" dedim.

Artin efendi biraz düşündü sonra yavaşça:

-Bik taklak at.." dedi.

Bu söz, bana bir vahy-i ilâhi gibi tesir etti, başım hâlâ seccede olduğu halde yavaş yavaş, arka ayaklarım üzerinde kalkındım ve yüksek sesle:"Amin" diye bağırarak bir taklak attım. " Ayaklarım halının ucuna değmiş hesap tamam olmuştu... Biraz, sonra kolumda emanet halı ile gümrük kapısından çıkıyordum.

USTURA

okurlarının bayramını kutlar

Bayram tıraşı için geliyor berberiniz,
Kusura kalmayınız, acırsa bir yeriniz...

BAYRAM

Burnumda tüter ama kahve çay buram buram
Kuyrukta beklemekten bitürlü gelmez sıram.
Geçmez oldu pazarda benim kuruşum, liram...
Onlara helâl olan bize nedense haram,
Halka her gün ramazan, onlara her gün bayram!..

Fıkrayı bilirsiniz, vergi almış Timurlenk,
Çırılçıplak kalınca halkta başlamış âhenk.
Ben de öyleyim şimdi, ağzım kulağıma denk,
Şakır şakır oynarım yoksa bile beş param,
Halka her gün ramazan, onlara her gün bayram!..

Aylığı aldığım gün tamtakır olur kese,
Bayramdır istiyorlar, mendil, çorap, elbise...
Evde borum ötmüyor nutuk çeksem herkese,
Demokrasi gereği kimse dinlemez meram...
Kimine hayat oruç, kimine her gün bayram!

Ne çürük lâstik satıp olabildim milyoner,
Ne v'adedip de döndüm, değilim yanar döner.
Saman alevi gibi parlayan çabuk söner...
Ne bir kuyruk acım var, ne gocunacak yaram,
Bize her gün ramazan, onlara her gün bayram!

Çalışılsın efendim, neden böyle yatılsın?
Demokrasi temeli köprü diye atılsın...
Zam üstüne zarlarla anaları satılsın,
Nefesi beş kuruşa gelir şimdi cigaram...
Bize her gün ramazan, onlara her gün bayram!

TAŞLAMA

Bu sayfada "Ömür Destanı" adlı şiirini okuyacağımız Kul Hüseyin, Onaltıncı yüzyıl tekke ve halk şairlerindendir. Yaşamına değgin bilgi yoksa da, ayaklanmalara katıldığı, bu yüzden cezalara çarptırıldığı bazı şiirlerinden anlaşılmaktadır.

1

Ademoğlu dünyaya gelince
Taze açılmış fidana benzer
Bir yaşına ayak basınca
Bülbül gibi şakır, gülşene benzer

2

İki yaşında kalkar oturur
Üç yaşında açık manalar getirir
Dört yaşında hamaylısın götürür
Beş yaşına bağı bostana benzer

3

On yaşında taze güldür kokulur
Onbirinde gül gibi açılır
Onikisinde boy gösterir seçilir
Onüçünde selvi revana benzer

4

Ondördüncü mahbupluğu çağıdır
Onbeşinde gören aklın dağıtır
Onaltısında sanki cennet bağıdır
Onyedisinde kaşlar kemana benzer

5

Onsekizinde fehmeder ârını
Ondokuzunda gözedür şikârını
Yirmisinde kimse bilmez sırrını
Dersini almış şahana benzer

6

Yirmibeşinde bir hoşça görünür
Otuzunda akan sular durulur
Otuzbeşinde meclislerde anılır
Yârânâ karışmış irfana benzer

7

Kırk yaşında gazel gibi bağlarda
Kırkbeşinde günahların ağlar da
Ellisinde Suphana bel bağlar da
Yükleşi yükünü kervana benzer

8

Ellibeşinde ettikleri düş olur
Altmışında pirlik gelür kış olur
Altmışbeşinde gözleri yaş olur
Dağ başına çıkmış güneşe benzer

9

Yetmişinde ağrı iner dizine
Yetmişbeşte duman çöker gözüne
Sekseninde kimse bakmaz yüzüne
Baykuş oturmuş virana benzer

10

Seksenbeşinde beli bükülünce
Doksanında defterin dürülünce
Doksanbeşinde ömrün serilince
Bir günde savrulmuş harmana benzer

11

Kul Hüseyin yüz yaşına varınca
Hâk'ile hâk olup yeksana benzer.

PORTRE

ÖLÜMÜNÜN ONUNCU YIL

Hakkı Süha, Yahya Kemal'in portresini şöyle çiziyor :

" Geniş, ağır bir gövde, kalın bir gladiyatör boynu, irice bir baş, uçları keskin çizgilerle sımsıkı kapalı ihtiraslı bir ağız, katı bir çene, dolğun yanaklar üstünde gömülü gibi duran dalgın gözler. Serilir gibi oturuşunda bitmeyen bir hazını, yorgunluğu var gibidir. Onda eski Roma kayserlerini andıran bir hal sezilir.

....Yeryüzünde edebiyat ve sanata Yahya Kemal kadar borçlu, başka bir şair daha var mıdır. bilmem.

...Sanat onun kadar hiç kimseye yâr olmamış, hiç kimseye bu kadar kolay şöhret bol refah, zengin alkış getirmemiştir. Darülfünûn profesörlüğüne esersiz çıkışı, ilham perisinin bir cilvesiydi.

...Hariciyemizle ne yakından, ne uzaktan alâkalı idi. Ama Madrid'e sefir oldu. Çünkü şairdi. Demek, ekselanslığını da edebiyata borçludur.

Nihayet Yahya Kemal'i mebus seçtiren de yine şairliğidir. Şu halde onu yeryüzünün edebiyata en minnettar adamı olarak tanımak hiç de haksız olmaz.

YAHYA KEMAL BEYATLI

1884-1958

Üsküp'te doğdu ve ilköğrenimini orada yaptı. Selânik'te başladığı orta öğrenimini İstanbul'da tamamladı. 1903 te Paris'e giderek Siyasal Bilgiler Fakültesinde okudu, dokuz yıl Fransa'da kaldı. Dönüşünde İstanbul Darülfünununda çeşitli dersler okuttu (1915-1923), Urfa Milletvekili oldu (1923) Varşova (1926), Madrid (1929) elçilikleri yaptı. Tekirdağ (1935-1946) Milletvekilliği aldı. Pakistan Büyükelçisi oldu (1948), bir yıl sonra emekliye ayrıldı. 1 Kasım 1958 de öldü.

Şiir ve öbür yazıları sağladığında kitap olarak yayınlanmamıştı. Ölümünden sonra, Yahya Kemal Enstitüsü, eserlerini toplıyarak yayımlamaktadır

GÖZÜMÜN ÖNÜNDE

Birinci Dünya Savaşında Osmanlı İmparatorluğu yeniliği iltihat ve Terakki Hükûmeti devrilince, Yahya Kemal, İttihatçı dostu Dr. Nazım Bey'e, devrilen İttihat ve Terakki Hükûmetinin kötülüklerini, cinayetlerini sayıp dökmeğe, ileri, geri konuşmaya başlamış.

Canı sıkılan Dr. Nazım, Yahya Kemal'e çıkışmış.

-Niçin bunları, gözümün önünde adam asılırken söylemedin?

Yahya Kemal,

-İşte bunun için, demiş, adamları gözümün önünde astıkları için söyliyemedim ya...

ÖNÜMÜNDE YAHYA KEMAL

YAHYA KEMAL VE NEYZEN TEVFİK

Beşiktaş'taki Barbaros Hayrettin Paşa Heykelinde bulunan aşağıdaki şiir Yahya Kemal'indir.

Deniz ufkunda bu top sesleri nerden geliyor?
Barbaros belki donanmayla seferden geliyor.
Adalardan mı, Tunustan mı, Cezayirden mi,
Yeni doğmuş ayı gördükleri yerden geliyor
Bu mübarek gemiler hangi seferden geliyor?

Yapya Kemal'in bu şiiri, heykelin arkasındadır ve heykel figüründe Barbaros, eliyle eteğini tutar durumdadır.

Neyzen Tevfik, bu şiirden ötürü, Yahya Kemal'e aşağıdaki yergi dörtlüğünü yazmıştır.

Edebî bilgini Hayrettin Kaptan
Beş asır önceden biliyor gibi
Ikına Ikına yazdığın şiire
Barbaros kk.....! silliyor gibi

YAHYA KEMAL VE ÇALLI

Yahya Kemal, Park Otel'de kalırdı. Birgün ünlü ressam Çallı İbrahim, onu ziyarete gelmişti. Boğaza bakan bir salonda içiyorlardı. Çallı, garsonu çağırıp, mayonezli levrek tabağını gösterdi :

-Bana bak, bu levrak değil, palamut.

Garson,

-Hayır efendim, levrektir !. deyince, söze karışan Yahya Kemal, garsona,

-Boşuna uğraşma, ona yuttura mazsın, dedi, belki levreği, anlamaz ama, bütün ömrü palamut yemekle geçmiştir, kimse onun kadar palamutu tanıyamaz !

En ince şairimiz !..

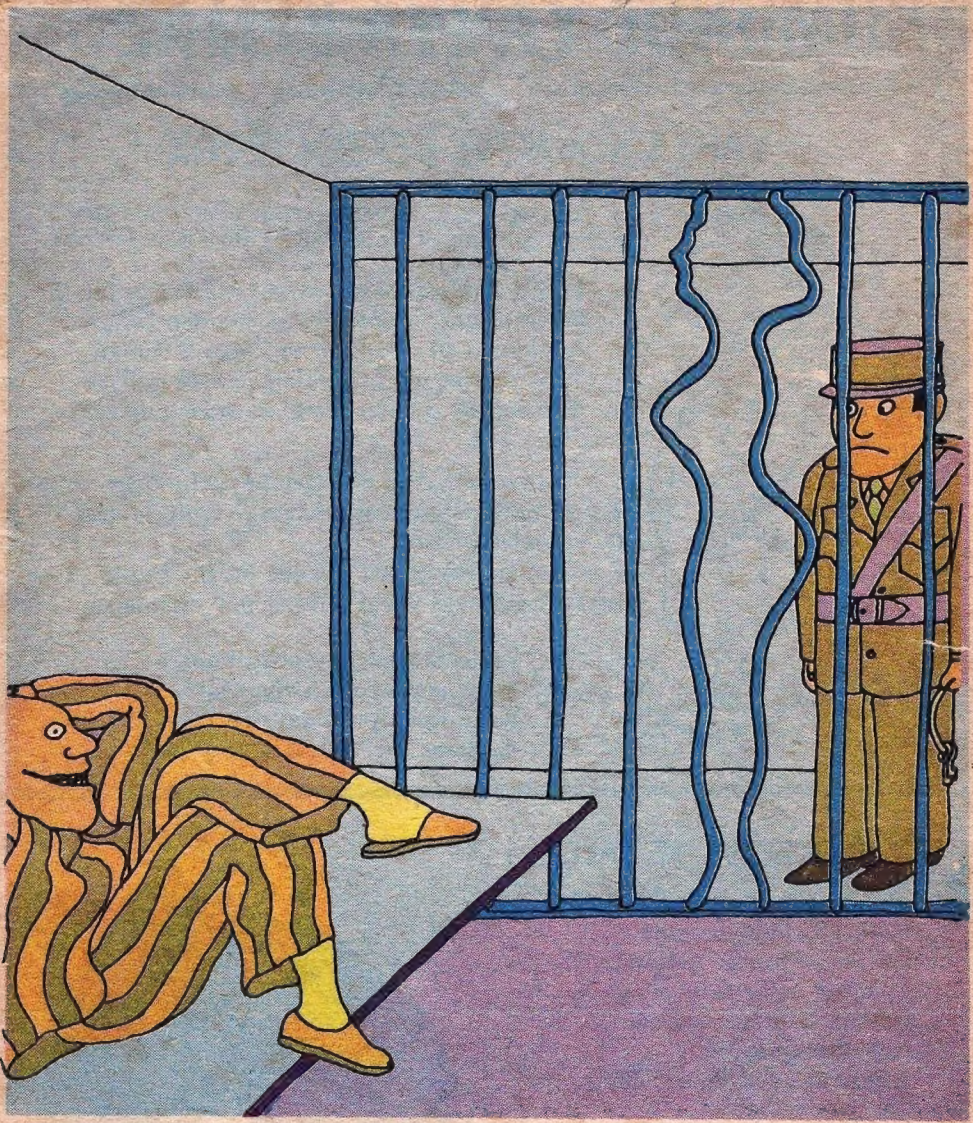

USTURA : Günaydın Gazetesinin Haftalık İlâvesi
Dünyanın en ünlü karikatürcü ve mizah yazarlarının eserlerini Ustura'da bulacaksınız. Ustura'yı okurken güleceksiniz, düşüneceksiniz ve öğreneceksiniz.